

בְּאַפֵּי נְשָׁמַת חַיִּים בסוד ראה חיים עם האשה אשר אהבת כי אשה כשרה היא כנשמת חיים לאדם להיות לו לעזר וסיוע. **וְרוּחַא דְשָׁמַאֲלָא, אֶתְקַרֵי נַפְשׁ חַיָּה** ורוח השמאל נקראת נפש חיה שהיא נפש דעשיה וכולה דינים והיא חוה הראשונה שיצאה מתוקף הדינים ולא נתמתקה, **וְהוּא אֲזִיל וְנַחֲתִית מֵעֵילָא לְתַתָּא** והיתה הנפש חיה היא חוה הראשונה הולכת ויורדת מלעלה למטה עד שירדה לקלי' ונעשית ליליית אשת הס"מ, **וְלֹא אֶתְיִישְׁבָא בְּהַדֵי אַחָרָא** ולא התיישרה יחד עם הנשמה הקדושה האחרת כי אחר שנתקנה לו חוה השניה נסתלקה ממנו חוה הראשונה.

נגעי בני אדם נבראו בערב שבת בין השמשות

כַּד הָוָה עֵייל שֶׁבְתָא, וְהוּא חָב אָדָם כשנכנסה השבת בבין השמשות וכבר חטא האדם ויכלו החיצונים לאחוז בו, **אֶתְעֵבִידוּ (נ"א אֶתְנַגִּידוּ)** **מֵהָהוּא רוּחַא שְׁמַאֲלָא, בְּרִיין מֵתַפְשִׁטֵן בְּעֵלְמָא** נעשו ונמשכו מחוה הראשונה שמצד הדינים בשמאל בריות שהתפשטו בעולם והם השדים והמזיקים, **וְלֹא אֶסְתֵּימוּ גּוּפָא דְלְהוֹן** ולא נגמר גופם ליתקן לגמרי רק נעשה להם גוף דק שאיתו יכולים להתגלות בעולם כצורת אדם. **וְאֶתְחַבְרוּ בְּהַאי גּוּפָא דְאָדָם** וכשהאדם ישן הם מתחברים בגופו כדי להוליד **בְּדְכוּרָא וְנוֹקְבָא** באדם על ידי מקרה לילה ובנקבות שלפעמים מתעברות מהם ויולדות מהם רוחות רח"ל, **וְאֶתְיִלִידוּ בְּעֵלְמָא וְאֵלִין אֶקְרוּן נְגְעֵי בְּנֵי אָדָם.** והם נולדים בזה העולם והם הנקראים נגעי בני אדם **הַתָּא, שְׁנִינוּ**

עֲלֵאִין מַנִּייהוּ דְלֵא אַתְדְּבִקוּ לְתַתָּא, וְתַלְיִין בְּאִוְרָא שִׁישׁ
 וּרוּחוֹת שְׁהִם עֲלִיוֹנִים מִהַשְׁדִּים הָאֵלֶּה וְהִם נִבְרָאוּ בְּעֶרְבַּ שַׁבַּת בֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת וְלֹא נִדְבְּקִים
 וּמִתְחַבְּרִים לַמָּטָה בְּבִנְיַ אָדָם אֲלֵא תְלוּיִים בְּאוּרִי, וְשִׁמְעִין מִה דְשִׁמְעִין
 מִלְּעֵילָא וְהִם שׁוֹמְעִים מִלְּמַעְלָה מִה שִׁשׁוֹמְעִים כְּלוּמַר גְּזִירוֹת שְׁצָרִיכוֹת לִירֵד לַמָּטָה
 לְתַחְתּוֹנִים וּמַנִּייהוּ יְדַעִין אֵינּוֹן אַחֲרֵנִין לְתַתָּא. וְהִם מַגְלִים אוֹתָם
 לְרוּחוֹת שְׁלִמְטָה וּמֵהֶם הֵם יוֹדְעִים אוֹתָם וּמַגְלִים אוֹתָם לְאָדָם בְּחִלּוּמוֹ.

מקשה כל מקום שנאמר איש בחינת דין

תַּתָּא, ולענין מדרגת איש מביא מה ששנינו **מִן בּוּצִינָא דְקַרְדִּינּוֹתָא**
 מִה"ג שבמע"י אימא [קנטס] **נְפֻקִין תְּלַת מְאָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ**
נִיצוּצֵי יוצאים שכ"ה ניצוצות שהם הרפ"ח ניצוצין שירדו מהמלכין קדמאין שנמתקו
 ונעשו ש"ך ניצוצות ועם ה' אלפי"ן הממתקין אותם יותר נעשים שכ"ה, **מִתְנַלְפִין**
וּמִתְאַחֲדִין כְּחֻדָּא מְסֻטָּרָא דְגְבוּרָה, דְאֶקְרוּן גְבוּרוֹת וְהִם
 נַחֲקִיקִים וְנַעֲשִׂים כּוֹלָם כְּאֶחָד מִצַּד הַגְּבוּרָה שְׁבָה וְהַטְעַם שֶׁנִּתְקַנִּים ע"י הַגְּבוּרָה כִּיּוֹן שְׁגָם הֵם
 נִקְרָאִים גְבוּרוֹת וְלִכֵּן נִתְקַנִּים בְּשֵׁרֶשׁם שֶׁבְּגְבוּרָה דְאִמָּא, (ס"א וּמִתְלַפְּדִין) **כְּחֻדָּא,**
וְאַתְעֵבִידוּ חָד וְנַעֲשִׂים יָחַד לְגוּף אֶחָד. (גוּפָא) **וְכַד עֵיילִין אֵלִין**

אור הרשב"י

דקרדינותא כמבואר במבואר"ש (ש"ב ח"ג פ"ו).
 והרמ"ק כתב בוצינא דקרדינותא היינו קו
 המדה המתפשט מכתר עליון דרך הספירות
 ונותנת מדה לכולם.

[קנטס] 'בוצינא דקרדינותא' הוא 'ניצוץ קשה'
 והם אותיות מנצפ"ך שהם התפשטות הה"ג
 ושרשן הוא בגבורה דעתיק שמהן יצאו ה'
 גבורות וגבורה דעתיק נקראת בוצינא

הלימוד היומי

לע"ג יאשיהו בן אסתר ז"ל

בְּנוֹפֵא, אֶקְרִי אִישׁ. (ס"א וְלֹא אִישׁ דָּא) וכאשר הם נכנסים בגוף דו"א להיות לו מוחין דיניקה אז הוא נקרא איש, ואחר שמקבל מוחין דגדלות רק אז נקרא אדם **דְּא** **דְּתַנִּינֵן אִישׁ תָּם וְיִשָּׂר אִישׁ צְדִיק** אבל כשמקבל את המוחין דקטנות אינו נקרא איש כמו ששנינו איש תם וישר וכן איש צדיק שזה מורה על הרחמים, **וְאִישׁ דְּהָכָא אִישׁ מְלַחְמָה פְּתִיב** משא"כ איש זה שאנו מדברים כאן שיש לו המוחין דקטנות נאמר בו 'איש מלחמה', **דְּכֻלָּא סְלִיק דִּינָא, וְכֻלָּא חֲדָא** כי המוחין שלו הם שמות אלהי"ם שהם דינים, וכולו עולה בדין אבל הכל אחד כי גם איש מלחמה וגם איש תם וישר ואיש צדיק הוא בז"א. **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֲמַאי.** **לָא הָוָה בִּידֵיהּ** (דְּרַבִּי יֶצְחָק) שאל רבי יהודה את רבי יצחק למה גם כשהוא תם וישר וצדיק וגם במלחמה הוא נקרא בשם איש, ואיך יתכן ששם אחד יכול שתי בחינות לא היה בידו של רבי יצחק להשיבו. **אַתּוּ שְׂאִילוּ קָמִיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,** **אָמַר לוֹן, הַנּוּ קְשִׁיָא,** באו ושאלו שאלה זו לרבי שמעון אמר להם רבי שמעון יש להקשות עוד קושיה **דְּהָא תַנִּינֵן** שהרי למדנו **פְּתִיב** (בראשית ב) **לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָהּ זֹאת** ופירושו שהמלכות שנקראת "זאת" היא תקרא אשה, כי נתקנה ונעשתה מז"א הנקרא איש, **וְתַנִּינֵן מֵאֵן אִישׁ דְּא** **חֲסַד** ולמדנו שבחינת איש שממנו נלקחה הוא בחינת החסד ולכן נקראת בת נדיב [ק9], **וְהָכָא אֲמַרִיתוּ דְּהוּא דִּינָא** ואילו כאן אנו אומרים שאיש הוא בחינת דין.

אור הרשב"י

[ק9] ופירש במתוק מדבש: מאן איש דא חסד: שכשז"א מקבל חסד העליון על ידי זה נעשה הנסירה שננסרים כל הדינים מאחורי

ז"א וניתנים לנוק' והוא נשאר כולו חסד ועם כל זה נקרא איש.

מחמת העוונות הקלי' נתפסים בשערות וכשעם ישראל חוזרים בתשובה ומעבירים ממנו השערות מתמתק הדין

אֵלָא הֵכִי תֵאָנָא כֻּלָּא הוּא בְּחָד מִתְקַלָּא סְלִקָּא, וְכֻלָּא חָד התשובה לשאלות אלו היא כך למדנו הכל עולה במשקל אחד והכל אחד

היינו גם כאשר ז"א במוחין דגדלות ונקרא אדם, הוא עולה גם בשם איש כי שורש המוחין דקטנות שהם בחינת הגבורות ועל שמם נקרא איש מניחים שרשם למעלה בראשו גם אחר שנכנס בו מוחין דגדלות וגם הארתם עולה למעלה לראשו ועי"ז יוצאות שערות ראשו בבחינת נימין שהם דינים **וּמְשׁוּם דְּדִינֵי תִתְּאֵי מִתְאַחֲדִין** (נ"א ומתלפדן)

וּמִתְחַבְּרִין בְּשַׁעְרוֹי דְּהֵאֵי ולפי שהדינים התחתונים של הקלי' יונקים משערות אלו הארה מרחוק לסיבת העוונות שעושים בעוה"ז והם מתחברים בשערות אלו **אֶקְרִי הוּא דִּינָא קְשִׁיָּא** לכן נקרא אז ז"א דין קשה בגלל אחיזת הקלי', **וְכַד אַתְעֵבֵר מִנִּיה שַׁעֲרָא דְרִישָׁא, אַתְבָּסָם** וכשעם ישראל עושים

תשובה ומעבירים ממנו שערות הראש ומסתלק משם אחיזת החיצונים אז מתמתק הדין, **וְדִינֵין דְּלִתְתָּא לָא אֲזִדְמָנוּ** והדינים שלמטה אינם מזדמנים שם לאחוז ולینק ממנו. **וּבְגִין כֵּן אֶקְרִי טְהוּר** ולכן הוא נקרא אז 'טהור'. **דְּלָא אֶקְרִי טְהוּר, אֵלָא כַּד נָפִיק מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא** כי אינו נקרא

טהור אלא כאשר יוצא מאחיזת הקלי' ונטהר מהם, **וְכַד נָפִיק מִן מִסְאָבָא אֶקְרִי טְהוּר דְּכִתִּיב** וכשיוצא מאחיזת הקלי' הטמאים נקרא טהור כמו שכתוב, **מִי יִתֵּן טְהוּר מִטְמֵא. מִטְמֵא וְדָאֵי** כי נקרא טהור כשיוצא

מטמא ודאי והיינו מאחיזת הקלי' הטמא, **וְהִכָּא כִּתִּיב** וכן כתוב **וְאִישׁ כִּי**